

Ordføreren (Jørgen Pedersen): . . . . „Jeg maa sige, at dette om Finanslovkonflikt i dette Forhold forstaar jeg ikke. En Konflikt mellem Tingene vil opstaa, naar et af dem stiller et Forslag og vil trumfe det igennem mod det andet Ting, men der kan ikke komme Konflikt derved, at et Forslag, der er stillet i det ene Ting, gaar ud i det andet . . . . Der kan kun blive Konflikt, dersom Folketinget vil søge at trumfe en Bevilling igennem mod dette Ting, hvad det ikke har Magt til, og hvad jeg heller ikke tror det vil prøve paa“.

Finansministeren (Brandes): . . . . Jeg kan ikke anerkende den Teori, han (Ordføreren) nu her gør gældende, at naar Landstinget udstemmer en Bevilling paa Finanslovsforslaget, har Folketinget at bøje sig derfor; han kalder det ikke en Konflikt, naar Landstinget gør dette, idet han ganske roligt gaar ud fra, at Folketinget som sagt har at bøje sig, og saa kommer der ingen Konflikt. Spørgsmaalet bliver altid, om Folketinget bøjer sig, og hvis det ikke gør det, maa det ærede Medlem dog vist indrømme mig, at saa er Striden der.

Ordføreren: Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at han kalder det en Konflikt, naar Landstinget udstemmer en Bevilling, som Folketinget har vedtaget. Forsaavidt der er Tale om en Nybevilling, bestrider jeg, at han er berettiget til at kalde det en Konflikt. Og naar den højtærede Finansminister mente, at dette behøvede Folketinget ikke at bøje sig for, og at saa maatte Striden være der, saa vil jeg spørge den højtærede Finansminister, hvilke Midler han mener Folketinget har til at tvinge Landstinget til at undlade at udstemme en Bevilling paa Finanslovsforslaget, som det modsætter sig.

Finansministeren: . . . . Hvilke Midler Folketinget har? Er det ærede Medlem da ubekendt med, at vi i en Menneskealder har ført her i Landet en Kamp mellem Folketinget og Landstinget, en Kamp, som endte med Folketingets Sejr? Tror det ærede Medlem, at der, naar den nye Grundlov kommer, atter vil blive en saadan Kamp mellem Folketing og Landsting? Det er jo muligt; men hvis den Kamp kommer, har jeg den Tro, at Folketinget vil have Midler, det vil sige Magt, til at tvinge Landstinget.

Ordføreren: . . . . Det, at Folketinget har gennem en langvarig Kamp tilkæmpet sig den Stilling, det har opnaaet, betyder ikke, at Landstinget skal underkaste sig Folketinget paa det finansielle Omraade, saaledes at naar Folketinget har vedtaget en Bevilling, har Landstinget ogsaa at vedtage den. Naar den højtærede Finansminister mente, at Folketinget vilde have Magtmidler til at tvinge Landstinget, maa jeg gøre opmærksom paa, at efter den nye Grundlov bliver Landstingets Stilling navnlig overfor Finansloven meget stærkere end nu. Landstinget kan nemlig ikke opløses paa den Sag, og en